

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — NK, insolvenční správce pro PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV a PI v. BNP Paribas Fortis NV

(Věc C-535/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 a (ES) č. 1346/2000 — Oblasti působnosti — Úpadek soudního vykonavatele — Žaloba podaná správcem podstaty pověřeným správou a likvidací společnosti v úpadku“)

(2019/C 131/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: NK, insolvenční správce pro PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV a PI

Žalovaná: BNP Paribas Fortis NV

Výrok

Článek 1 odst. 1 a odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že taková žaloba, jako je žaloba dotčená ve věci v původním řízení, jejímž předmětem je návrh na náhradu škody založený na deliktovní či kvazideliktovní odpovědnosti, která je podaná správcem v rámci úpadekového řízení a jejíž výsledek dosažený v případě, že tato žaloba bude mít úspěch, připadá podstatě, spadá pod pojem „občanské a obchodní věci“ ve smyslu odstavce 1 uvedeného ustanovení, a tudíž spadá do věcné působnosti uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt — Švédsko) — Rebecka Jonsson v. Société du Journal L'Est Républicain

(Věc C-554/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Evropské řízení o drobných nárocích — Nařízení (ES) č. 861/2007 — Článek 16 — „Strana, která neměla úspěch ve věci“ — Náklady řízení — Rozdělení — Článek 19 — Procesní právo členských států“)

(2019/C 131/11)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea hovrätt

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Rebecka Jonsson

Odpůrkyně: Société du Journal L'Est Républicain

Výrok

Článek 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle níž v případě, kdy má účastník řízení ve sporu úspěch jen částečně, může vnitrostátní soud nařídit, aby každý z účastníků řízení nesl vlastní náklady řízení, nebo může tyto náklady mezi účastníky řízení rozdělit. V takovém případě je vnitrostátnímu soudu v zásadě zachována možnost rozdělit částku těchto nákladů, pokud vnitrostátní procesní pravidla rozdělování nákladů řízení o drobných nárocích v přeshraničních případech nejsou méně příznivá než procesní pravidla, jimiž se řídí podobné situace podléhající vnitrostátnímu právu, a pokud procesní požadavky, s nimiž je rozdělení těchto nákladů řízení spojeno, nevedou dotyčné osoby k odmítnutí tohoto evropského řízení o drobných nárocích tím, že navrhovateli, který měl ve sporu do značné míry úspěch, ukládají, aby přesto nesl vlastní náklady řízení nebo jejich podstatnou část.

(¹) Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Audiencia Nacional — Španělsko) — Nestrade SA v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT),
Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Věc C-562/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Třináctá směrnice 86/560/EHS — Úprava vrácení daně z přidané hodnoty
(DPH) — Zásady rovnocennosti a efektivity — Podnik neusazený v Evropské unii — Dřívější a pravomocné roz-
hodnutí o odmítnutí vrácení DPH — Nesprávné identifikační číslo k DPH“)

(2019/C 131/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nestrade SA

Žalovaní: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Výrok

Ustanovení třinácté směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát — pro účely uplatnění nároku na vrácení DPH — časově omezil možnost opravit chybné faktury, například opravou identifikačního čísla k DPH, které bylo na faktuře původně uvedeno, pokud jsou dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 437, 18. 12. 2017.